

також необхідністю генезису нових методів матеріального заохочення зайнятих в економічній діяльності.

Проте варто зазначити, що разом з духовним та моральним розвитком суспільства, в Україні роль трудової та статусної мотивації невинно зростає. Це викликано тим, що в певний етап розвитку суспільства, під впливом таких чинників, як якість життя, структура цінностей, через певні соціокультурні особливості, одні потреби стають на противагу іншим, і тоді впорядкування в ієрархії потреб трансформується та набуває нової форми. З цього випливає те, що динаміка потреб працівників не стоїть на місці, вона весь час зазнає змін.

Враховуючи постійні зміни в динаміці потреб працівників, наразі для керівництва підприємств та компаній стає актуальним питання мотиваційного моніторингу. Мотиваційний моніторинг – це система постійного спостереження і контролю стану мотивації трудової діяльності з метою його оперативної діагностики й оцінки в динаміці, прийняття кваліфікованих управлінських рішень в інтересах підвищення ефективності виробництва. Проведення мотиваційного моніторингу в значній мірі може сприяти розробці ефективних напрямів впливу на працівників з метою задоволення цілей як працівника, так і підприємства.

Отже, беззаперечним є те, що ціллю будь-якої людини є не лише матеріальні здобутки, а і статусні та духовні. Під впливом часу, безперервного розвитку та рушійних обставин ієрархія потреб зазнає змін, що напряду впливає на структуру мотивації зайнятих в економіці осіб.

Котеленець А. М., аспірантка 2 курсу,
Науковий керівник – **Забаштанський М. М.**, д.е.н., професор
Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

ФІНАНСОВА ОЦІНКА ЗЕМЕЛЬ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Оцінка земель є невід'ємною частиною функціонування Державного земельного кадастру, який за чинним законодавством є єдиною державною системою географічної інформації про земельні ділянки в межах кордонів України, її цільового призначення, обмежень у використанні, а також кількісних даних та якісних характеристик країни., оцінка, розподіл землі між власниками та користувачами

Економічна оцінка характеризує виробничі потужності країни як засіб виробництва. Якщо порівняти економічну оцінку з іншим видом оцінки земельних ресурсів, класифікацією землі, яка вивчає ґрунт як природне тіло, без урахування економічних умов сільськогосподарського виробництва, то в цьому випадку земля розглядається як засіб виробництва пов'язаний з економічними умовами у сільськогосподарському виробництві. Тобто ґрунти одного виду, які за фізичними, хімічними та біологічними властивостями належать до однакової якості, можуть отримувати різні точки економічної родючості через різні економічні умови (тобто розташування, спеціалізацію, умови на дорогах тощо).

Економічна оцінка земель визначається в умовних кадастрових гектарах або у грошовому виразі, а її дані є передумовою для проведення нормативної грошової оцінки земельних ділянок, аналізу ефективності використання земель порівняно з іншими

природними ресурсами та визначення економічної придатності сільськогосподарських земель для вирощування продукції аграрного сектору [2; 8].

Сільськогосподарські угіддя, а саме рілля, багаторічні насадження, сіножаті, пасовища, є об'єктом економічної оцінки земель сільськогосподарського призначення. Основним завданням економічної оцінки земель є визначення диференціального рентного доходу на сільськогосподарських угіддях, тобто частини чистого доходу, що відображає вартість додаткового збільшення аграрної продукції на відносно кращих землях при вирощуванні сільськогосподарських культур [4; 7].

Залежно від цілей та завдань економічної оцінки країн їх поділяють на загальні та часткові. Загальна оцінка земель використовується для визначення фактичних показників родючості, що характеризують ефективність використання земель при даному рівні інтенсивного використання земельних ресурсів. Він має такі показники: валова собівартість продукції, окупність витрат, диференціальний дохід. Частковий: визначає ефективність вирощування сільськогосподарських культур чи багаторічних культур. Показниками цієї оцінки є: прибутковість, окупність витрат, диференціальний дохід.

Економічна оцінка землі є важливою для регулювання умов земельної ділянки. Це головний аспект: формування науково обґрунтованого прогнозу та планування розподілу країн між різними галузями економіки на державному рівні; забезпечити збалансований розвиток у всіх галузях економіки; аргументація втрат у сільськогосподарському виробництві; вибір найбільш оптимальних рішень проблеми відчуження ділянок для суспільних та державних потреб. Провести нормативну грошову оцінку земель сільськогосподарського призначення, яка проводиться для визначення суми податку на майно та прибуток або штрафу та компенсації екологічної шкоди. За результатами часткової оцінки ефективності вирощування певних культур господарства мають можливість правильно вирішити проблему, обравши для них найбільш ефективне рослинництво, визначивши їх оптимальні умови та оцінивши економічну активність сільськогосподарських культур. одиниць, якщо вони мають ґрунт різної якості тощо)

Якщо ми розглядаємо оцінку земельних ресурсів за кордоном, то слід сказати, що на даний час сформовано інститут грошової оцінки, який виник в умовах ринкової економіки, приватної власності на землю та майно, а також формування правових аспекти власності.

Можна виділити такі характеристики оцінки нерухомості за кордоном: це нормативна оцінка, яка виконує лише податкові функції і має на меті визначити розмір податку на майно, та ринок (експерт), який використовується при купівлі-продажу землі . їх цінності, спадщина тощо. Майно вважається невід'ємною частиною неподільного комплексу нерухомості і оцінюється разом із майном (будівлями та спорудами), що його складає. Це диференційований підхід до нормативної оцінки забудованих територій, сільськогосподарських територій та лісових ділянок.

В Україні на законодавчому рівні закріплена економічна оцінка земель сільськогосподарського призначення (відповідно до статті 17 Закону України «Про оцінку земель» від 12.11.2003 № 1378-IV) і повинна проводитися не рідше одного разу на 5-7 років.

Проте, остання така оцінка була проведена в 1988 р., за часів існування Радянського Союзу, і проведена за результатами господарської діяльності колгоспів та радгоспів Радянського Союзу. На той час економічна оцінка земель проводилась за унікальною для Радянського Союзу системою, заснованою на «Загальносоюзній методиці оцінки земель» та «Вказівках про порядок проведення оцінки земель». Економічні матеріали оцінки земель у 1988 р. зберігаються у Державному фонді документації із землеустрою та використовувались під час проведення нормативної грошової оцінки земель

сільськогосподарського призначення 01.01.1999 р., а також для визначення втрат сільськогосподарського виробництва для розрахунку інтенсивності використання земель.

Іншими словами, після проголошення незалежні України, виникла нагальна необхідність проведення оцінки земель сільськогосподарського призначення. Сьогодні склалася ситуація, коли у зв'язку з відсутністю належної нормативної, методичної, організаційної підтримки, неможливе проведення її фінансової оцінки. Тому питання подальшого дослідження підходів до економічної оцінки стану земель є актуальним та необхідним.

Список використаних джерел

1. Закон України Про оцінку земель. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1378-15>.
2. Микула О., Шпик Н. Роль економічної оцінки земель у сучасних умовах. *Вісник Львівського національного аграрного університету. Серія : Економіка АПК*. 2014. № 21 (2). С. 86–89. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vlnau_econ_2014_21%282%29__20.
3. Постанова Кабміну України «Про Методику нормативної грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення та населених пунктів» від 23 березня 1995 р. № 213. URL : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/213-95-%D0%BF>.
4. Третяк А. М. Рентний характер земельних відносин. *Землевпорядний вісник*. 1997. № 1. С. 16–21.
5. Жулавський А. Ю., Гордієнко В. П. Рентна оцінка земельних ресурсів в умовах екологічних обмежень. *Вчені записки таврійського національного університету. Серія Економіка і управління*. 2011. Т. 24 (63). № 3. С. 27–32.

Лойченко Л. І., здобувачка вищої освіти
1 курсу магістратури, група ЗМУПп-201
Науковий керівник – **Мекшун Л. М.**, к.е.н., доцент
Національний університет «Чернігівська політехніка» (м. Чернігів, Україна)

ЗНАЧЕННЯ ПРОФЕСІЙНОГО ПІДБОРУ ПЕРСОНАЛУ ПРИ ФОРМУВАННІ КАДРОВОГО СКЛАДУ ПІДПРИЄМСТВА

Ефективна діяльність будь-якого підприємства в певній мірі залежить від кадрового складу. Для того щоб підприємство було конкурентоспроможне, мало високі показники діяльності, доцільно на етапі наймання та формування кадрового складу проводити професійний набір персоналу. Актуальність теми полягає в тому що з проблемою набору персоналу стикається практично кожне підприємство. Від того, як відібрані люди для роботи на підприємстві залежить ефективність подальшої діяльності, а також отриманий результат. В даний час в умовах пандемії COVID-19 ця тема стала ще більш актуальною.

Експерти констатують: якщо до кризи ринок праці «контролювали» працівники, то зараз – роботодавці. Вони жорсткіше диктують умови та рівень оплати праці, адже високий рівень безробіття обумовлює великий вибір кандидатів.

Пандемія та карантинні обмеження вкрай негативно позначилися на підприємницькій активності та світовій економіці загалом. За даними опитування бізнесу, проведеного спільнотою українських підприємців разом з Ukrainian Marketing Group 29% українських компаній призупинили свою діяльність на період карантину, 6% повністю закрили свій бізнес. За даними цього ж дослідження, третина власників бізнесу (переважно